

ԾԲԱՆԾԱՆՆԵՐԻ ԵՎ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՆԴԱԿՆԵՐԻ ՏՎՁՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅՈՒՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՒՄ

Սույն թվականի դեկտեմբերի 3-ին, կիրակի օրը, ժամը 14-ին, Վեհա-
րանի ընդունելության դահլիճում Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ
տեղի ունեցավ Ս. Սահակ—Ս. Մեսրոպ և Ս. Ներսես Ենդրեաշի շքանշան-
ների, ինչպես նաև հայրապետական օրհնության կոնդակների տվչության
հանդիսություն:

Վեհափառ Հայրապետի նախաձեռնությամբ և Գերագույն հոգևոր խոր-
հրդի որոշումով վերջերս կարգ հաստատվեց Մայր Աթոռում քսան և ավե-
լի տարիների աշխատանքային վաստակ ունեցողներին վարձատրելու այդ
շքանշաններով և օրհնության կոնդակներով:

Սույն հանդիսությանը ներկա էին տ. Սիոն, տ. Կոմիտաս, տ. Արսեն
սրբազանները, Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամները, Մայր Աթոռին
սուղնթեր ճարտարապետների և իրավագիտական հանձնաժողովների ան-
դամները, Մայր Աթոռի ղեկավար աշխատողներ և բաժնի վարիչներ, ինչ-
պես նաև այլ հրավիրյալներ, որոնց թվում՝ ուխտավորաբար Մայր Աթոռում
գտնվող լիբանանահայ հասարակական ծանոթ գործիչ պրոֆ. Բարունակ
Թովմասյանը՝ իր հարգելի տիկնոջ հետ:

Հանդիսությանը ներկա էր նաև ՀՍՍՀ Միմիստրների խորհրդին առ-
ընթեր հայ եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահի տեղակալ Անդրանիկ
Հասարայանը:

Հանդիսության բացումը կատարեց Գերագույն հոգևոր խորհրդի ատենապետ տ. Սիոն արքեպ. Մանուկյանը՝ նշելով Մայր Աթոռի գործունեության մեջ այս նոր միջոցառման նշանակությունն ու կարևորությունը՝ Մայր Աթոռում կատարվող աշխատանքները է՛լ ավելի կազմակերպված և արդյունավետ կերպով առաջ տանելու գործում:

Մայր Աթոռի դիվանապետ տ. Արսեն եպս. Բերբերյանը ներկայացրեց Վեհափառ Հայրապետի հավանությանը և Գերագույն հոգևոր խորհրդի որոշումով շքանշան և օրհնության կոնդակ ստացողների անունները՝ նշելով յուրաքանչյուրի կատարած օգտակար, բարեխիղճ և անձնվեր աշխատանքը:

«Ս. ՍԱՀԱԿ—Ս. ՄԵՍՐՈՊ» ԸՔԱՆԾԱՆԻ ՏՎՉՈՒԹՅՈՒՆ

Սույն շքանշանը սահմանված է պարգևատրելու համար հայ մշակույթի անդաստանում, հայ դպրության և կրթության ասպարեզում երկար տարիների բեղուն և օգտակար վաստակ ունեցող կրթական մշակներին:

Ամենայն Հայոց Հայրապետի 1978 թվականի դեկտեմբեր 3 թվակիր կոնդակով, ի գնահատումն երկար տարիների արդյունաշատ աշխատանքի, ինչպես նաև իբրև վաստակավոր դասախոս հոգևոր ճեմարանի և երկարամյա խմբագիր Մայր Աթոռի պաշտոնաթերթ «Էջմիածին» ամսագրի, վերոհիշյալ շքանշանով պարգևատրվեց **Արթուր Հատիսյանը**:

Նույն շքանշանով պարգևատրվեց նաև հոգևոր ճեմարանի դասախոս և Մայր Աթոռիս աղբյուր Միջեկեղեցական հարաբերությունների բաժնի ընդհանուր քարտուղար **Պարզև Ծահրազյանը**, ի գնահատումն երկար տարիների իր կրթական արդյունաշատ աշխատանքի հոգևոր ճեմարանից ներս:

«Ս. ՆԵՐՍԵՍ ԸՆՈՐՀԱԼԻ» ԸՔԱՆԾԱՆԻ ՏՎՉՈՒԹՅՈՒՆ

Սույն շքանշանը հաստատվել է Մայր Աթոռում և եկեղեցական մեր բոլոր թեմերում քսան և ավելի տարիների եկեղեցական թեմական, վարչական, շինարարական և հասարակական անձնվեր աշխատանքի վաստակ ունեցող անձանց պարգևատրելու համար:

Այս շքանշանով պարգևատրվեցին (հետ մահու) մեծատաղանդ ճարտարապետ հանգուցյալ **Միքայել Մազմանյանը**, իբրև Մայր Աթոռիս աղբյուր թեմ ճարտարապետների հանձնաժողովի հմուտ և հեղինակավոր մասնագետ, ինչպես նաև տաղանդաշատ ճարտարապետ հանգուցյալ **Ռաֆայել Իսրայելյանը**, իբրև անդամ վերոհիշյալ հանձնաժողովի, որոնք ավելի քան քսան տարի հասարակական կարգով իրենց սրտագին մասնակցությունն են բերել Հայոց շինարար Հայրապետի՝ եկեղեցիների վերանորոգման և վանքերի բարեգարդման ծրագրերի իրագործմանը:

«Ս. Ներսես Ընորհալի» շքանշանները և Հայոց Հայրապետի դեկտեմբեր 3 թվակիր կոնդակները այս առթիվ հանձնվեցին հանգուցյալների այրիների՝ տիկին Վարդուհի Մազմանյանին և տիկին Սոֆիկ Իսրայելյանին:

Նույն շքանշաններով պարգևատրվեցին նաև, իրենց քսան և ավելի տարիների բարեխիղճ և աթոռանվեր աշխատանքների համար՝

ա) **Արծրուն Գալիկյանը** (գլխավոր ճարտարապետ Մայր Աթոռի և շինարարական աշխատանքների ղեկավար),

բ) **Գառնիկ Քեհյաչյանը** (Մայր Աթոռի տնտեսա-ֆինանսական բաժնի ղեկավար),

- գ) Հայկ Առաքելյանը (Մայր Աթոռի նախկին դիվանապետ),
 դ) Եփրեմ Ալեքսանյանը (Մայր Աթոռի վերստուգիչ հանձնաժողովի նախագահ):

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՆԴԱԿՆԵՐԻ ՏՎՉՈՒԹՅՈՒՆ

Հանդիսության ժամանակ Հայոց Հայրապետի 3 դեկտեմբեր թվակիր հայրապետական օրհնության կոնդակներին, ջերմ շնորհակալությանը և գնահատանքին արժանացան ավելի քան քսան տարի Մայր Աթոռին առընթեր ճարտարապետների հանձնաժողովի աշխատանքներին իրենց օգտակար և շնորհակալ մասնակցությունը բերած մի շարք ճարտարապետներ:

Հայրապետական օրհնության կոնդակների արժանացան նաև Մայր Աթոռի վարչա-տնտեսական բաժնի վարիչ Անդրանիկ Ութուջյանը և Մայր Աթոռի փոխադրական միջոցների բաժնի վարիչ Լևոն Խոջամիրյանը:

«ՎԱՍՏԱԿԱՎՈՐ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿ» ԿՈՉՄԱՆ ԾՆՈՐՀՈՒՄ

Գերագույն հոգևոր խորհրդի 1978 թվականի դեկտեմբերի 1-ի նիստի որոշման համաձայն, ս. Էջմիածնի հոգևոր Ծեմարանում ավելի քան քսան տարիների դասախոսական և դաստիարակչական արդյունավետ և բարեխիղճ աշխատանքի համար, Վեհափառ Հայրապետի սրբատառ կոնդակներով, ՎԱՍՏԱԿԱՎՈՐ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿ-ի կոչման արժանացան՝

ա. Տ. Հովհաննես ավագ քահանա Մարությանը (տեսուչ հոգևոր ճեմարանի),

բ. Արթուր Հատիսյանը (ավագ դասախոս հոգևոր ճեմարանի),

գ. Պարզև Ծախբազյանը (ավագ դասախոս հոգևոր ճեմարանի):

Ծբանշանների և օրհնության կոնդակների արժանացողները բոլոր ներկաների խանդավառ ծափերի ներքո աջահամբույրով ստացան իրենց շքանշաններն ու օրհնության կոնդակները:

Այս առթիվ տ. Հովհաննես ավագ քահանա Մարությանին շնորհվեց վարդապետական լանջախաչ:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԾՆՈՐՀԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՆ ԽՈՍՔԸ

Հանդիսության ավարտին Հայոց Հայրապետը շնորհավորության և օրհնության հետևյալ սրտառույ խոսքն ուղղեց շքանշանակիրներին և օրհնության կոնդակների արժանացողներին:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՆ ԽՈՍՔԸ

(3 դեկտեմբերի 1978 թ.)

Այս առթիվ Մենք կուզենայինք ավելացնել Մեր կողմից էլ մի քանի խոսք:

«Փորձեցինք ձեզ ներշնչել անկեղծ հավատք առ Աստված, նվիրում դեպի մեր բազմադարյան ս. եկեղեցին, պաշտամունքը լամենայն հայոց Մայր Աթոռ ս. Էջմիածնին, սեր և ծառայելու զգացում դեպի հայ ժողովուրդը և հայրենիքը, աշխատելու եռանդ, առանց ծուլության, խառնեց արծաթսիրության, առանց բամբասանքի, առանց նախանձի, առանց գոռոզության և առանց այլ տկարությունների:

...Դուք, սիրելի վարդապետներ, բախտավոր սերունդ եք. եկաք ճիշտ ատենին, ձեր ձեռքերի մեջ առնելով եկեղեցական իշխանության գավազանը, շատ երիտասարդ հասակի մեջ:

...Այս իրողության մեջ, դուք պիտի կարենաք գտնել ձեր փառքը կամ ձեր դժբախտությունը, ձեր դժբախտությունը՝ եթե ձեզ վստահված գործին մեջ ձախողիք և հուսախաբ անեք եկեղեցին և Մեզ, ձեր փառքը՝ եթե ձեր գործը կատարեք պատվով և շինարար արդյունքներով: Աշխատանքը ձեզ պիտի ազնվացնի, ձեզ պիտի բարձրացնի, ձեզ պիտի փառավորի:

Մենք, հավատքի վերածնունդի այս օրերում, «բարվոք պատերազմ»-ը սկսած ենք մղել մեր հուսացյալ ժողովուրդի ծոցին մեջ: Այս օրերին և աշխատեղեն կսկսի մի նոր շրջան մեր եկեղեցական պատմության մեջ: Դուք, որպես Մեր գործակիցները, Մեզ հետ միասին վկաները պիտի լինեք Մեր հաղթանակին, և մի օր հպարտությամբ պիտի հիշեք, թե դուք ևս ներկա էիք այստեղ, այս ճակատամարտին, և մարտակից էիք Մեզ:

Ձեր կյանքի գործերով դուք պիտի կարողանաք ձեր խնունդները կապել շինարար ու ստեղծարար, աստվածասեր ու լազգօգուտ գործերի, որպես մշակների առանց լամթոթ: Ծանապարհը բաց է ձեր առաջ, վերցրեք ձեր խաչը և հետևեցեք Մեզ:

Բայց գիտեք որ Մենք ձեզ չենք խոստանալ ո՛չ ոսկի, ո՛չ արծաթ, ո՛չ հանգստավետ կյանք, ո՛չ իշխանություն, ո՛չ մեծադասք և ո՛չ այլ փառք: Մենք ոչինչ չենք խոստանում ձեզ, բայց ոչինչ խոստանալով, ամեն բան խոստանում ենք, այնպես, ինչպես մեծ առաքյալը Պողոս՝ ոչինչ ուներ, բայց ամեն բան ուներ»:

Այս խոսքերը Մենք արտասանել ենք 1956 թ. հոկտեմբերի 6-ին Մայր տաճարում, Իջման սեղանի առաջ, իբրև խրատական խոսք այն ժամանակվա մեր երիտասարդ հոգևորականներին:

Գիտեք, Ավետարանի մեջ մի նշանավոր առակ կա, Հիսուսի խաչակներից մեկը, այսպես կոչված՝ «Սերմնացան»-ի առակը: Հիսուս պատմում է, թե Սերմնացանը դուրս է գալիս սերմեր ցանելու: Կան հատիկներ, որոնք ընկնում են ապառաժ քարի վրա և շուտով չորանում են ու խորչվում չեն տալիս. ուրիշները ընկնում են ճանապարհի վրա, մարդիկ կոխկրտում են, և նրանք փչանում են. ուրիշ հատիկներ ընկնում են պարարտ հողի վրա և արմատ են գցում, աճում, զարգանում են արևի տակ և տալիս են մեկի տեղ 30, 60 և 100 բերք:

Մարդկային կյանքում Սերմնացանի այս խաչակը, Հիսուսի օրերից մինչև այսօր, պահպանում է իր այժմեությունը: Նաև մարդկային կյանքում մույնն է կատարվում: Կան մարդիկ, որոնց հոգում սերմանված սերմերը չեն աճում, չեն զարգանում: Բայց և կան մարդիկ, որոնց հոգում սերմերը աճում են ու ծաղկում և բազում արդյունքներ տալիս:

Մեր պարագային էլ այդպես եղավ: Մեր հոգևորականներից շատերը Մեզ լավ հասկացան, և Մեր խոսքերը նրանց հոգիներում պարարտ հող գտան, ու նրանցից շատերը մինչև հիմա լազնվորեն աշխատում են մեր եկեղեցիներում կամ Մայր Աթոռում, ոմանք բարձր աստիճանների են հասել: Բայց ուրիշներ այդ ճանապարհով չկարողացան ընթանալ, Մեր խոսքերը նրանց հոգիների մեջ արմատ չգցեցին, և երբեմն ծանր հուսախաբություններ ունեցանք, մանավանդ վերջին 2—3 տարիների ընթացքում, երբ երկու դժբախտ պարագաներ Մեզ խորապես վշտացրին:

ՎԵՀԱԺԱՌԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ՝ ԵՐԶԱՊԱՏՎԱԾ ԵՔԱՆԾԱՆԱԿԻՐՆԵՐՈՎ ԵՎ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՆԴԱԿՆԵՐԻ ԱՐԺԱՆԱՑԱԾ ԱՆՋՆԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ ՎԵՀԱՐԱՆԻ՝ ԵՐԿՐՈՐԴ
ՀԱՐԿ ՏԱՆՈՂ ՄԱՐՄԱՐԱԿԵՐՏ ԱՍՏԻՃԱՆՆԵՐԻ ԱՌԱՋ (8 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1978 թ.)

Քսաներկու տարիներ լսող խորհրդակցական Մեր խոսքերը փաստորեն ուղղված էին ոչ միայն երիտասարդ հոգևորականներին, այլ նաև Մեր աշխարհական գործակիցներին, որոնք Մեզ լավ հասկացան բարեբախտաբար և ահա այսօր արժանացան Գերագույն հոգևոր խորհրդի և կաթողիկոսի հայրապետական գնահատանքին: Մենք պետք է ամենայն լավեղծությամբ և վճռականությամբ ասենք, որ եթե Մենք այս 28 սպարիների ընթացքում, իբրև կաթողիկոս, բարեկարգման ու շինարարական գործեր կարողացանք իրագործել մեր աշխատանքի բոլոր բնագավառներում, այդ պարտական ենք ոչ միայն Մեր հոգևորական գործակիցներին, այլ հավատար չափով նաև Մեր աշխարհական գործակիցներին: Ասվում է և ճիշտ է երևի, որ այսօրվա կաթողիկոսը բախտավոր կաթողիկոս է: Այդ բախտավորության մեջ կարևոր տեղ է գրավում նաև այն իրողությունը, որ Մայր Աթոռի շուրջ, Մեր շուրջ համախմբվեցին նաև մի շարք ազնիվ, աշխատասեր, ձեռնհաս, նվիրված աշխարհական անձեր, որոնց այսօր հայտնում ենք Մեր գնահատանքը, Մեր շնորհակալությունը և Մեր օրհնությունը:

Մաղթում ենք բոլորին քաջառողջություն և հավատում ենք, որ Մայր Աթոռում աշխատողը ավելի պիտի ապրի և միշտ առողջ պիտի մնա: Ապացույց, որ այսօր էլ քսան և ավելի տարիներ հետո բոլորն էլ երիտասարդական ավյունով, միշտ ներշնչված և նվիրվածությամբ շարունակում են աշխատել:

Մաղթում ենք, որ մեր գործակցությունը երկար տևի, գոնե ինչքան որ կաթողիկոսը ապրի, հետո էլ Աստուծո կամքն է: Կաթողիկոսը բավական առողջ է առաջմ և հույս ունի, թե տակավին կարող կլինի իր աշխատանքը շարունակելու: Հետևաբար Մենք կոչ ենք անում ձեզ բոլորիդ, որ պահեք ձեր մարմնի և հոգու ավյունը, եռանդը և աշխատելու ախորժակը, որովհետև աշխատելու ախորժակը վճռական պայմաններից մեկն է առողջության պահպանման:

Այս բարի մաղթանքներով Մենք կրկին անգամ Մեր երախտագիտությունն ենք հայտնում բոլոր նրանց, ովքեր Մեզ շրջապատեցին առաջին օրվանից մինչև այսօր՝ թե՛ Գերագույն հոգևոր խորհրդի և թե՛ վերստուգիչ հանձնախմբի անդամներին, ճարտարապետական հանձնաժողովի անդամներին, Մայր Աթոռում ու թեմերում Մեր բոլոր գործակիցներին և հոգևոր ճեմարանի դասախոսներին և տեսչության:

Թող Աստված մեզ բոլորիս իր շնորհները առատապես միշտ բաշխի, որպեսզի կարողանանք մեր պարտականությունը կատարել մեր եկեղեցու հանդեպ, մեր հավատացյալ ժողովրդի հանդեպ, մեր վերածնված մայր հայրենիքի հանդեպ: Եվ տակավին Մեր երախտագիտական խոսքն էլ պարտավոր ենք ասել այստեղ, մեր պետական իշխանություններին, որովհետև Մեր և Մեր բոլոր գործակիցների արդյունաշատ աշխատանքը, որ կատարվեց Մեր գահակալության տարիների ընթացքում, անշուշտ որ նույնը չէր լինի, եթե այլ վերաբերմունք գտնեինք մեր պետական իշխանությունների կողմից: Ընդհակառակը, գահակալության առաջին օրերից մինչև այժմ Մենք վաշելեցինք մեր իշխանության աջակցությունը, բարյացակամ վերաբերմունքը, նույնիսկ խրախուսանքը և քաջալերանքը: Մեր խորագրաց շնորհակալությունը մեր հայրենի կառավարության, որի ներկայացուցիչն է այստեղ, հարգարժան տիար Անդրանիկ Հասրաթյանը:

Կեցցե մեր վերածնած մայր հայրենիքը:

Կեցցե մեր պաշտելի աստվածակառույց սուրբ Էջմիածինը ամենայն հայոց: Ամեն:

ԾԱՇԿԵՐՈՒՅԹ Ի ՊԱՏԻՎ ՕՐՎԱ ՀԱՆՐԱՍՈՒԹՅԱՆ

Նույն օրը, ժամը 15.30-ին, մայրավանքի միաբանական սեղանատանը, օրվա հանդիսության առիթով, կազմակերպվեց պաշտոնական ընդունելություն՝ ավելի քան 70 հոգու մասնակցությամբ:

Հանդիսությանը և ճաշկերությանը ներկա էին նաև շքանշան ստացողների և օրհնության կոնդակի արժանացողների հարգելի տիկիները, ինչպես նաև տեր և տիկին Բարունակ Թովմասյանը:

Հրավիրյալների թվում էր նաև Հայկ. ՍՍՀ Միմիստրների խորհրդին առընթեր հայ եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահի տեղակալ Անդրանիկ Հասրաթյանը:

Սեղանը օրհնեց Վեհափառ Հայրապետը:

Ծաշկերության բացումը կատարեց տ. Սիոն արքեպիսկոպոսը՝ բաժակ առաջարկելով Հայոց Հայրապետի կենացը:

Այնուհետև Հայոց Հայրապետին ուղղյալ խորին շնորհակալության և որդիական երախտագիտության խոսք ասացին Արթուր Հատիտյանը, Պարգև Շահբազյանը, պրոֆ. Վարադատ Հարությունյանը, տ. Հովհաննես ավագ բահանա Մարությանը և Հայկ Առաքելյանը:

Օրվա հանդիսության ժամանակ շքանշաններով պարգևատրվողներին և օրհնության կոնդակի արժանացողներին շնորհավորության ջերմ խոսքեր ուղղեցին և Հայոց Հայրապետի արևշատության և Նրա ապագա եկեղեցանքվեր ու հայրենաշեն գործերի հաջողության համար սրտագին բարեմաղթություններ արեցին Հայկ. ՍՍՀ Միմիստրների խորհրդին առընթեր հայ եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահի տեղակալ Անդրանիկ Հասրաթյանը, Մայր Աթոռին առընթեր ճարտարապետների հանձնաժողովի անդամ ակադեմիկոս Գրիգոր Խանջյանը, պրոֆ. Բարունակ Թովմասյանը, Մայր Աթոռին առընթեր իրավագիտական հանձնաժողովի անդամ դոկտ., պրոֆ. Գևորգ Խըրլոպյանը:

Ծաշկերության ավարտվեց խանդավառ և ջերմ մթնոլորտում Հայոց Հայրապետի հետևյալ խոսքով.

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՓԱՆՄԱՆ ԽՈՍԺՐԸ

(3 դեկտեմբեր 1978 թ.)

Պատմական այս օրը իր վախճանին հասավ: Իրոք հոգեպարար, ոգեշնչված պահեր ապրեցինք այս մի քանի ժամերի ընթացքում: Կարծեք Մեր աչքի առջև ֆիլմի ժապավենի նման արագ անցավ քսաներեք տարիների Մեր և Մեր աշխատակիցների գործունեության շքերթը: Թեև դերակատարները մենք ենք, սակայն մենք մոռանում ենք անցյալը, և լավ է, որ այսպիսի առիթներ ստեղծվեն, և մտքով դեպի ետ գնանք և վերստին այդ անցյալ ճանապարհը կտրենք մեր հիշողության մեջ ու անդրադառնանք, որ Աստուծո օգնությամբ և նպաստավոր պայմանների բերումով, մեր պետության բարյացակամ վերաբերմունքով, մեր ժողովրդի բարոյական և նյութական առատ օժանդակությամբ մենք բոլորս ձեռք-ձեռքի տված կարողացանք կենսագործել գրեթե մեր բոլոր նախատեսությունները և ծրագրերը: Ունենք

դեռևս նոր ծրագրեր բնականաբար: Իրագործումների շրջանը երբեք չի ավարտվում, մանավանդ մեզ նման ժողովրդի և եկեղեցու համար, որ անցյալում տևապես քարուքանդ են եղել, կողոպտվել, հալածվել ու ավերվել: Մեր ժողովուրդը, տակայն, վերջին 50—60 տարիների ընթացքում կարողացավ կամաց-կամաց իր ուժերը հավաքել, իր վերքերը բուժել, և այսօր հրաշքի համագործակցությամբ, վերաշինված մի հայրենիք ունենք, որ տակայն մինչև հիմակվա հսկայական իրագործումներով չի բավարարված, ձեռնածալ չի նստում, այլ ձգտում է ավելի իրագործել և լավ է, որ այդպես է: Ահա այս վերածնունդի և վերաշինության ճանապարհի վրա մեր եկեղեցին նույնպես, ի գլուխ ունենալով Մայր Աթոռ ս. Էջմիածինը, վերջին տասնամյակներին կարողացավ վերագտնել ինքզինքը և վերականգնել իր կյանքը: Եվ ինչպես հայրենիքի ղեկավարները և աշխատողները չեն բավարարվում եղածով և ձգտում են դեպի ավելին, կարծում ենք նույն տեսիլքով պետք է Մենք ևս ղեկավարվենք և շարունակենք մեր գործունեությունը, մեր աշխատանքը նույն ոգևորությամբ, նույն եռանդով, որով սկսեցինք, սրանից քսաներեք տարիներ առաջ:

Թող Աստված միշտ մնա մեզ օգնական և մարտակից, պետությունն էլ մեզ աջակից, որպեսզի միշտ հառաջ ընթանանք մեր 'առաքելության ճամփու վրա, մինչև աստվածադիր ժամկետ, երբ մենք հրաժեշտ պիտի տանք կյանքին, երբ պետք է գան մեզանից հետո մեր հաջորդները, որոնք նույնպես շատ գործ պիտի ունենան դեռևս ամելու:

Հավետ լույս և փառք սրբությունն սրբոց սուրբ Էջմիածնին:

